

[Holstein.]

er, for der hører Kapital til — forøge sin Smørproduktion ved at forøge og forbedre sine Besætninger; det er ganske udelukket.

Altsaa om Valutadumping i egentlig Forstand er der aldeles ikke Tale, selv om den danske Valutapolitik blev ændret, saaledes som det fra dansk Landbrugs Side og andre vide Kredse ønskes.

Saa er der det Spørgsmaal, om Forestillingen herom i England.....

Formanden: Er det ærede Medlem nær ved Afslutningen af sit Foredrag?

Holstein: Jeg skal straks være færdig. Der er det Spørgsmaal, om den Forestilling i England, at det alligevel er Valutadumping, at det alligevel kunde skade den engelske Farmer — det engelske Landbrug ernærer, som bekendt, 7 pCt. af Englands Befolkning — og skade Eksporten fra Englands Dominions, virkelig er saa rodfæstet og saa dybtgaaende, at Danmark maa bringe de kæmpemæssige økonomiske Ofre, som det betyder for Landbruget og mange andre Erhverv at opretholde den Valutapolitik, der føres i Øjeblikket.

Der er jo ikke fra den engelske Regering ad den sædvanlig officielle, diplomatiske Vej kommet nogen officiel Advarsel til den danske Regering om ikke at ændre sin Valutapolitik, endsige nogen officiel Trusel om toldpolitiske Repræsalieforanstaltninger i den ene eller anden Form, hvis vi gjorde det. Men naar det ikke er Tilfældet, og naar en ændret Valutapolitik vilde have den Betydning, den har for Danmark indenrigs og nationalt set, var det saa ikke et rimeligt Skridt for den højtærede Regering at sætte alle Kræfter ind paa at gøre ansvarlige ledende Politikere i England klar over, at Valutadumping-Forestillingen er en Vrangforestilling, og paa den anden Side gøre de ledende ansvarlige Kredse i England klar over, hvad dette Spørgsmaal nationaløkonomisk, eksistensmæssigt betyder for det danske økonomiske Samfund i Øjeblikket. Er det sket?

Den højtærede Udenrigsminister har haft travlt i Genève med at belære Stormagterne om, hvad der skal forstaaes ved farlige Angrebsvaaben. Ja, vi maa jo haabe, at den højtærede Udenrigsminister har Succes i sine Bestræbelser, og navnlig at Japan og Sovjetrusland og Amerika vil tage hans nyttige Lære til Følge, men sikkert er det jo ikke, og gør de det ikke, saa er der heller ingen andre Stormagter,

som retter sig efter den. Og i hvert Fald kunde der dog med Føje rejses det Spørgsmaal, om det ikke havde været nyttigere i den økonomiske Krisesituation, hvori dette Land befinder sig, at den højtærede Udenrigsminister havde opholdt sig noget mere stiltfærdigt i London i Stedet for med Brask og Bram i Genève, om han ikke derved vilde have gavnet det danske Samfund økonomisk adskilligt mere.

Der var dog en Mulighed for det. Der var dog en Mulighed for, at man kunde have gjort ansvarlige Kredse i England forstaaeligt, hvad det drejer sig om for Danmark, hvad der staar paa Spil, hvad det i Virkeligheden er for Ofre, det danske Samfund bringer, ikke for en virkelig økonomisk, saglig begrundet økonomisk Livsinteresse for England, men i et internationalt, møntpolitisk Prestigespørgsmaal for England, for at dette kan honoreres paa en Maade, som er England bekvem, uanset at Englands egne Dominions, som det her er peget paa Gang paa Gang, og uanset at de andre skandinaviske Lande i Realiteten har forladt Sterlingomraadet. Ja, man kan selvfølgelig diskutere, hvor elastisk man skal opfatte dette Omraade, men kan det hævdes, at Dominions og at Sverige og Norge hører med til Sterlingomraadet uanset den Valuta og Møntpolitik, de fører, og Argentina ligesaa, hvorfor skulde det saa ikke kunne hævdes ogsaa for Danmarks Vedkommende? Burde ikke den ansvarlige danske Regering sætte alle Kræfter ind paa at overbevise ansvarlige Kredse i England herom?

For hvad tror den højtærede Regering, den vil opnaa ved *efter* Ottawa-Konferencen at gøre opmærksom herpaa, ved *efter* Ottawa-Konferencen at rejse Spørgsmaal om en ændret Handelspolitik, maaske en ny Handelstraktat, en Præferencetraktat mellem England og Danmark, og samtidig søge at bibringe England Erkendelsen af, at det vil koste det danske Samfund uhørte økonomiske Ofre at fortsætte en Valutapolitik som den hittidige? Hvorfor, med hvilken Begrundelse skulde der være Udsigt til, ved Fremførelsen af saadanne Synsmaader bagefter, at opnaa en gunstigere Stilling end ved i Tide at spille vore Kort aabent paa Bordet? Englænderne plejer at sætte Pris paa „straight forwardness“ og „plain talk“. Jeg tror, at med „plain talk“ overfor ansvarlige Kredse i England vilde man fra dansk Side komme langt.

Men jeg har Indtryk af, at det i Virkeligheden slet ikke først og fremmest er Landbruget og de aktive, de produktive Erhvervs økonomiske Interesser, som ligger